

Democracy and Jewish Law

Source 1: Maimonides Laws of Kings, 11:1

רמב"ם הלכות מלכים פרק יא

מלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות דוד ליושנה לממשלה הראשונה, ובונה המקדש ומקבץ נדחי ישראל, וחוזרין כל המשפטים בימיו כשהיו מקודם, מקריבין קרבנות, ועושין שמטין ויובלות ככל מצותה האמורה בתורה, וכל מי שאינו מאמין בו, או מי שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו The Messianic King will rise in the future to return the Kingdom of David to its former glory as it once rules, and he will build the Temple, and gather the scattered of Israel, and return all the laws as they once were. We will bring sacrifices, follow the tithes, the Shemittah observance and the Jubilee year, and all the commandments in the Torah. And anyone who does not believe this, or who does not await his coming, not only denies the teachings of the prophets, but also denies the Torah and [the teachings of] Moses himself!

Source 2: Deuteronomy 29:9

דברים פרק כט

(ט) אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם בְּלִפְנֵי יְדֹנָדָאֵל הֵיכֶם רְאִישֵׁיכֶם שְׂבֻטֵיכֶם זְקֵנֵיכֶם וְשׂוֹטְרֵיכֶם כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל:
All of you stand today before the Lord your God, your heads, your tribal leaders, your elders and your policemen, every man in Israel."

Source 3: Midrash on Deuteronomy

מדרש תנחומא (בובר) פרשת נצבים סימן ה

[ה] ראשיכם שבטיכם (דברים כט ט). אע"פ שמניתי לכם ראשים ושופטים זקנים ושוטרים, כולכם שוין לפני, שנאמר כל איש ישראל

"...Your heads, your judges (Deut. 29, 9) Even though I appointed you as heads, judges, elders and policemen, you are all equal in my eyes, as it is written, "every man in Israel."

Source 4: Maimonides Laws of Kings 4:1

רמב"ם הלכות מלכים פרק ד הלכה א

רשות יש למלך ליתן מס על העם לצרכיו או לצורך המלחמות, וקוצב לו מכס ואסור להבריא מן המכס, שיש לו לגזור שכל מי שיגנוב המכס ילקח ממונו או יהרג שנאמר ואתם תהיו לו לעבדים, ולהלן הוא אומר יהיו לך למס ועבדוך, מכאן שנותן מס וקוצב מכס ודיניו בכל אלו הדברים וכיוצא בהן דין, שכל האמור בפרשת מלך מלך זוכה בו. The king has permission to tax the people for his needs or military purposes, and he establishes a tax and it is forbidden to refuse to pay, for he has the power to decree that anyone who steals the tax will have his property seized or be killed...

Source 5: Exodus 23:2**שמות פרק כג**

(ב) ל' א תקהי אחרים לרעת ול' א תענה על רב לגטות אחרים רבים להטות:

"...After the majority you shall incline."

Source 6: Tosefta Baba Metzia 11:23**תוספתא מסכת בבא מציעא (ליברמן) פרק יא הלכה כג**

כופין בני העיר זה את זה לבנות להן בית הכנסת ולקנות להן ספר תורה ונביאים ורשאים בני העיר להתנות על השערים ועל המדות ועל שכר פועלין רשאים לעשות קיצתן רשאים בני העיר לומר כל מי שיראה אצל פל' יהא נותן כך וכך וכל מי שיראה אצל מלכות יהא נותן כך וכך כל מי שתרצה או מי שתרעה פרתו בין הכרמים יהא נותן כך וכך וכל מי שתראה בהמת פלנית יהא נותן כך וכך רשאים לעשות קיצתן

The townspeople may force one another to build for themselves a synagogue, and to buy a Torah scroll and other religious books, and they are permitted to fix market prices, weights and measures and laborers wages...

Source 7: Talmud Gittin 36b**תלמוד בבלי מסכת גיטין דף לו עמוד ב**

רבא אמר: הפקר ב"ד היה הפקר, דאמר ר' יצחק: מנין שהפקר ב"ד היה הפקר? שנאמ': +עזרא י'+ וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה. רבי אליעזר אמר, מהכא: +ויהושע י"ט+ אלה הנחלות אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות וגו', וכי מה ענין ראשים אצל אבות? לומר לך, מה אבות מנחילין את בניהם כל מה שירצו, אף ראשים מנחילין העם כל מה שירצו.

Rava said: Court appropriation of Land is [valid] appropriation, as Rabbi Yitzchak said: How do we know that court appropriation of Land is [valid] appropriation? As it is written, (Ezra 10:8) "And anyone who did not come in three days would, by decision of the officers and elders, have his property confiscated and himself excluded from the congregation of returning exiles." Rabbi Eliezer said [learn from] here: (Joshua 19:51) "These are the portions assigned by the lot to the tribes of Israel by the priest Elazar, Joshua son of Nun, and the heads of the ancestral houses, before the Lord at Shiloh.." What is the connection between the "heads" and the "ancestors?" [The verse must come] to teach us that just like the ancestors inherited to their children whatever they wished, so to the "heads" inherit to the nation whatever they wish.

Source 8: Responsa of Rabbi Shelomo ben Aderet, Volume 3 #443**שו"ת הרשב"א חלק ג סימן תמג**

שבכל קהל וקהל אין נמנעים מלעשות תקנות וחרמות וקיומים אע"פ שאין שם רוב הקהל, כי עניני הקהל מסורים הם לגדולים, ולמקצת מן הקהל, שהם כאפוטרופו*סים לשאר אחיהם שבמקום, ופעמים קהל גדול יהי*ה לאלף ולא יתקבצו מהם רק כשלשים או ארבעי*ים מעושי המלאכה, ויסכימו, ויחרימו, ואין השאר נקראים ולא מוחים. שאם אין אתה אומר כן, לא יוכלו בשום קהל לעשות מלאכה, ולהוציא שום הוצאה, ולא לעשות שום תקנה כללית, עד שיתקבצו שם כל הקהל פורעי המס בדבר שיש בו הוצאות ממון, עד שיסכימו בדבר כלם, והנשים כאנשים, כי מי

יגזור על ממונם בלא רשותם? אלא שגדולי המס וקצת מן הקהל קרואי העדה, כאפוטרופין על יתר הקהל;
Communal affairs are entrusted to leaders and to a number of members of the community who act as trustees for the rest of their brethren in their locality. sometimes a large community will number a thousand, and only thirty or forty -- constituting the group authorized to perform such duties -- will meet and legislate and pronounce a ban. The others are not notified nor do they object. Otherwise, no community could carry on its business, make any expenditures or enact general legislation until the entire community of taxpayers assembles to consider and unanimously -- both the women and the men -- agrees on an item of expenditure. After all, who may issue a decree concerning their property without their consent? The conclusion is, therefore, that the largest taxpayers and some other members of the community are delegated to act as trustees for the rest of the community.

Source 9: Responsa of Rabbi Avraham Isaac HaKohen Kook #154

שו"ת משפט כהן (עניני א"י) סימן קמ"ד

וחוץ מזה נראים הדברים, שבזמן שאין מלך, כיון שמשפטי המלוכה הם ג"כ מה שנוגע למצב הכללי של האומה, חוזרים אלה הזכויות של המשפטים ליד האומה בכללה. וביחוד נראה שגם כל שופט שקם בישראל דין מלך יש לו, לענין כמה משפטי המלוכה, וביחוד למה שנוגע להנהגת הכלל. ואפילו בענינים פרטיים, הרי הפלגש לדעת הרמב"ם, פ"ד ה"ד שם, שאינה מותרת כ"א למלך ולא להדיוט, שהרמב"ן בתשו' הובאה בכ"מ פ"א דאישות ה"ד, הקשה עליו בתוך דבריו גם מן השופטים, ג"כ ראיתי מי שמתרצים ששופט דין מלך יש לו בזה. אמנם עכ"פ הננו רואים שהרמב"ן לא ס"ל הכי. אבל למה שנוגע להנהגת הכלל, כל שמנהיג את האומה דן הוא במשפטי המלוכה, שהם כלל צרכי האומה הדרושים לשעתם ולמעמד העולם.

Aside from this, it appears to that in a time when there is no king, since the laws of monarchy also apply to the general situation of the nation, those rights of rule return to the people as a whole. It specifically appears that every judge who rises in Israel has the rule of a judge, with regard to many of the rules of monarchy, and specifically regarding that which applies to the leadership of the general public..But regarding that which applies to the behavior of the general public, anyone who leads the nation is considered a judge with the authority and rules of "monarchy," which include the needs of the nation at that specific time and world situation.

Source 10: Maimonides Laws of Sanhedrin 4:13

רמב"ם הלכות סנהדרין פרק ד הלכה יג

ראשי גליות שבבבל במקום מלך הן עומדים, ויש להן לרדות את ישראל בכל מקום ולדון עליהן בין רצו בין לא רצו שנאמר לא יסור שבט מיהודה אלו ראשי גליות שבבבל.

The heads of the exiles in Babylonia stand in the place of the king, and they must rule over Israel in every place, and to judge them, whether the [people] want them or not, as it is written, "The staff must not be removed from Judah," - this refers to the heads of the exiles in Babylonia.

Source 11: Halachah and Democracy

The following letter was written by Rosh Yeshivat Mercaz HaRav, HaRav Avraham Shapiro Shlit"a, former Chief Rabbi of Israel, in response to queries made by a distinguished Member of the Knesset.

In reply to your letter to me, I am answering in brief the questions you have raised.

A. There is no conflict between democracy and halachah. Throughout the long years of Diaspora the Jewish People maintained their existence everywhere by means of independently elected community institutions. They lived in a completely democratic manner, as we learn from the writings of the Poskim who discussed matters pertaining to the community's mode of life. In our own day too, the Knesset has, I believe, from the day of its establishment, functioned in a democratic manner in accordance with the will of all the political factions - including the religious parties who received the sanction of the distinguished rabbanim whom they follow. The only limit, in terms of the Jewish Law, to the authority of the elected members of the Knesset, is that they may not make any decisions in contravention to the halachah.

B. In a case where a law enacted by the government is in opposition to the piskei halachah which forbid what the government allows, there is no way that what is forbidden to a Jew becomes permissible, simply because the members of the government have decided otherwise. The principle that there is no authority higher than that of the law of the Torah and the halachah is so simple and absolute, that no rav can have any doubts on the matter. Indeed, such a person's belief in Judaism itself is flawed, since he lacks the essential principle of Torah belief. According to the halachah prohibitory laws can be set aside only by pikuah nefesh (the saving of a life) or when there is a mitzvath aseh (positive command) which overrides the loh ta'aseh (prohibitory law). But these are principles which must be determined only according to halachah.

C. The absence of halachic literature on subjects pertaining to a Jewish state in contemporary times, will not impede distinguished rabbanim from pronouncing judgments in accordance with halachic precepts as laid down in the two Talmudim (Bavli and Yerushalmi) and in the writings of the Poskim. In each generation new issues are raised and resolved by the great Torah scholars of that generation by means of judgments based on halachic sources. Through their proficiency in all the mysteries of the Torah, the great Torah scholars can understand and delve deep into the very roots of the halachoth, and to them are revealed the foundations of the Law upon which they must base their judgments. And these things are simple and well-known.

D. If there are differences of opinion and disputes between authorized rabbanim in reference to a pesak (judgement) on some particular subject, the law in every case is, that where there is doubt concerning a matter pertaining to a Biblical prohibitory law, the judgement must be given according to the stricter interpretation; if there is doubt concerning a matter pertaining to a Rabbinical prohibitory law, it is sometimes permissible to depend upon the more lenient interpretation. (V. Yoreh De'ah para. 242, and the commentators there, on when to decide whether a matter is permissible or forbidden.) And in such cases too, the opinion of an expert rav must be asked. An "authorized rav" is one who is recognized in the world of the Torah as a rav great in Torah and in understanding, erudite in all the branches of the Torah, in the Sha'as and in the Poskim. He can answer queries on all the problems covered by the four sections of

the Shulkhan Arukh from Hilkhoth Trefoth to Ta'aruvoh and dinei agunah, and his judgments in halachah are accepted among the rabbanim.

E. The general rule that "the law of the land is binding" [dinah demalkhuta dinah] refers only to monetary matters and community affairs which can be settled to the mutual agreement of the parties involved. Legislation dealing with such cases can conform to the wishes of the civil authority, but the civil authority does not have the power to be a determinant in matters involving prohibitory laws of the Torah, by which a Jew is bound. To the best of my knowledge, in all the years of its existence the Knesset has passed no law compelling the Israeli public to act in a manner which the rabbanim have opposed and which they have forbidden the Israeli public to obey. The only exception was the case of the military conscription of girls. The rabbanim pronounced this to be against the halachah, and decreed that religious girls must be exempt from conscription into the army. [The law on abortions, as it was formulated, and similar laws are certainly in opposition to halachah, but the Jewish public is not compelled to pattern its behavior according to them.] At any rate, it is not possible for us to prevent others from following such laws, but for ourselves and our children we must proclaim that it is forbidden to obey a law which is in opposition to the Torah. We hope that you will find the way to ensure that our People do not find themselves in a situation in which they are faced with actual contradictions of the law of the Torah, ...and "love ye truth and peace."

Source 12: כפתור הפלא

**אין עיקר חיזושה של חוברת זו במניית האיסורים
העומדים בפני כל חייל ושוטר מכוחות הגירוש אלא
בעמידה על ארבעה דברים אחרים:**

ראשית, החוברת קוראת - כפי שכתוב במפורש במסקנה - להפריד בין השאלה המדינית - אם מותר מצד ההלכה למדינת ישראל להסיג את כוחותיה משטחים מסוימים, לבין השאלה האזרחית - אם אחר החלטת הממשלה להסיג את כוחותיה מותר לה מצד ההלכה גם לעקור מבתיהם את המתישבים. עד היום לא התמודדו עם שאלה זו מפני שבזמן חורבן ימית, למשל, היה ברור שאיש אינו רוצה להישאר תחת שלטון מצרי; דהיינו שאז היתה השאלה: **אם אני כאדם פרטי יכול וזכאי לכפות את המדינה**, אך כיום, חלק גדול מהמתישבים אומר בגלוי שגם אחר החלטת הממשלה ליסוג מרצועת עזה ומצפון השומרון, הישובים העבריים צריכים להישאר על תילם במעין אוטונומיה יהודית; על כן מתעוררת השאלה **עד כמה רשאית המדינה לכפות עלינו את רצונה**.

החיזושה ההלכתי שיש בחוברת זו הוא בטענה, שכל הדיונים שנעשו בעבר במעמדה של המדינה על פי ההלכה, לכאורה אינם תקפים היום, כיוון שכיום מדיניות הבג"ץ היא להגביל את מרות המדינה על האזרחים פעם אחר פעם, אף נגד טובת המדינה - מדיניות שגם המדינה מכירה בצדקתה ומצייתת לה. עתה מאליה עולה הטענה, שאם כל סמכות המדינה היא רק כסמכות שאר המדינות שהיא בגדר 'דינא דמלכותא דינא', ממילא, יש להגביל כל החלטה של המדינה באותן הגבלות שהיו לכל הממשלות מאז ומקדם: אין בכוח המדינה לעקור ולו אות אחת מן התורה, וגם אין שום תוקף לחוקיה אם אין הם אלא כלפי יהודים בלבד.